

*Η λεβεντιά είναι μια πληγή που πάντα αίμα τρέχει
Θέ' μου, και πώς τηνε βαστά εκείνος που την έχει.
Ένας αητός στη θύελλα παλεύει μην μπλαντάξει,
και καρτερεί τη ξαστεριά στον ήλιο να πετάξει.*

Η Αναρχοσυνδικαλιστική Πρωτοβουλία Ροσινάντε αποχαιρετά τον σύντροφο **Βαρδή Τσουρή**, αναρχικό αγωνιστή και καρδιά του ελευθεριακού κινήματος των Χανίων τα τελευταία 40 χρόνια, σταθερό μέλος της συνέλευσης της κατάληψης Rosa Nera και άνθρωπο σπάνιο και αναντικατάστατο στον αγώνα για την ελευθερία, την αλληλεγγύη, την ισότητα και τη δικαιοσύνη. Τον αποχαιρετά με όλη την οδύνη της μεγάλης απώλειας, μα και με όλη τη δύναμη του κοινού αγώνα μας που θα συνεχιστεί, και μαζί με όλη την περηφάνια για το ότι τον γνωρίσαμε και βρεθήκαμε μαζί του, στην ίδια πλευρά του κόσμου.

Οργανωμένος στην υπόθεση του αναρχισμού από νέος, στον αντιδικτατορικό αγώνα, στην κατάληψη της Νομικής και του Πολυτεχνείου, ο Βαρδής Τσουρής διένυσε σχεδόν πέντε δεκαετίες μέσα στο ελευθεριακό κίνημα κατορθώνοντας να συνδυάζει την συνέπεια με τη διαρκή αλλαγή. **Λαϊκός και λόγιος, τοπικός και οικουμενικός, τρυφερός και τραχύς, ευγενής και άγριος, ο Βαρδής είχε όλες αυτές τις διπλές όψεις του αναρχισμού, αυτού του Ιανού της ανθρώπινης χειραφέτησης, που τον ταυτίζουν πάντα με τη διαλεκτική της ίδιας της ζωής και της λευτεριάς.**

Η στάση του στο κίνημα ενάντια στις αμερικανικές στρατιωτικές βάσεις στη Σούδα, η σύλληψή του, η άρνησή του να αποδεχτεί τη βολική «πατριωτική» γραμμή στην απολογία του, επιμένοντας μέχρι τέλους ότι **θα έπραττε το ίδιο απέναντι σε κάθε στρατό**, τον έκαναν ευρύτερα γνωστό σε πανελλαδικό επίπεδο. Πάντοτε ενωτικός, χωρίς να είναι υποχωρητικός, διασφάλισε με τη πολύχρονη παρουσία του τον κοινωνικό χαρακτήρα του ελευθεριακού κινήματος στα Χανιά, το οποίο δεν έλειψε από κανέναν τοπικό αγώνα, χωρίς ποτέ να χάσει ούτε σπιθαμή από την ιδιαιτερότητά του και τις αντιλήψεις του.

Ζωντανός μέχρι το τέλος της ζωής του, αντιμετώπισε τα τελευταία τρία χρόνια έναν πολύ επιθετικό καρκίνο με όλη την περιφρόνηση που αρμόζει στον θάνατο και τη μοίρα, από την

ανθρώπινη συνείδηση. Με ελάχιστες εβδομάδες ζωής μπροστά του βρέθηκε στην αντιφασιστική διαδήλωση στα τοπικά γραφεία των ναζιστών, χωρίς να φοβάται τα χημικά που έμπαιναν στα ταλαιπωρημένα πνευμόνια του από τις φουσούνες της αστυνομίας. Όχι γιατί τάχα ήταν «ήρωας», αλλά γιατί αυτή είναι η δύναμη του ανθρώπου που γνωρίζει ότι ο αγώνας για την ελευθερία είναι αγώνας στο σήμερα, είναι διαρκής και δεν τελειώνει ποτέ και είσαι λεύτερος μόνο όταν τον δίνεις. Πλάι στον αγώνα των χωρικών στο Αποπηγάδι για να μη γίνουν τα βουνά της Κρήτης χωματερή για ανεμογεννήτριες, στον αγώνα της Rosa Nera για να μην πέσει στα χέρια των καρτέλ των ξενοδόχων, σε κάθε μικρή διεκδίκηση από την παραλία της Σούγιας μέχρι την άλλη άκρη του Ατλαντικού, ανήσυχος για να μαθαίνει και να διαβάζει όσο και για να φτιάχνει τσικουδιά από χαρούπι μέχρι το τέλος, ο Βαρδής θύμιζε όλες αυτές τις μορφές αναρχικών του 19ου αιώνα που γυρνούσαν την Ευρώπη και συμμετείχαν σε κάθε επανάσταση, κάθε κίνηση για την ανθρώπινη χειραφέτηση.

Ακόμα περισσότερο όμως, ο Βαρδής θύμιζε τον άνθρωπο όπως μπορεί να είναι. Τον άνθρωπο όπως θα είναι όταν απαλλαχθεί από τα δεσμά του Κράτους, του Κεφαλαίου, της βίας, του ανταγωνισμού και της αλλοτρίωσης. Και αυτή τη μνήμη θα κρατήσουμε όσοι και όσες τον γνωρίσαμε, από το αγέρωχο και χαρισματικό πέρασμά του από τον κόσμο.

Ο Βαρδής Τσουρής θα είναι μαζί μας σε κάθε αγώνα που σηκώνεται για την ανεξαρτησία του κόσμου, σε κάθε μαυροκόκκινη σημαία που ανεμίζει, σε κάθε σπασμό του νέου κόσμου που κουβαλάμε στην καρδιά μας και που αξίζει να αγωνιζόμαστε μόνο και μόνο για να συνεχίσουμε να τον κουβαλάμε.

Στους συντρόφους και τις συντρόφισσές του, στη σύντροφό του, στα αγόρια και τα κορίτσια της Rosa Nera, μεταφέρουμε την οδύνη, τα συλλυπητήρια και την αλληλεγγύη μας.

Αντίο ακριβέ σύντροφε, μέχρι την ελευθερία!

-Βαρδής Τσουρής.

-Παρων!

Αναρχοσυνδικαλιστική Πρωτοβουλία Ροσινάντε